

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 290
din 21.05.2014**

Dosar nr.: 180/2014

Petiția nr.: 1897/18.03.2014

Petent: S M

Reclamat:

Obiect: potențială faptă de discriminare instituită prin anexa 6 din Legea nr. 263/2010 având la bază anul nașterii (cei născuți începând cu luna februarie 1956) la calculul stagiului de cotizare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. S M, loc. Pitești, jud. Argeș

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează o potențială faptă de discriminare instituită prin anexa 6 din Legea nr. 263/2010 având la bază anul nașterii (cei născuți începând cu luna februarie 1956) la calculul stagiului de cotizare.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 1897/08.04.2014 a fost citat petentul, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.04.2014. Prin citațe a fost invocată, din oficiu, *excepția de necompetență materială* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul sesizează o posibilă faptă de discriminare și anume contradicția art. 2 litera a) și d) cu anexa nr. 6 din Legea nr. 263/2010 privind stagiul de cotizare pentru cei născuți după luna februarie 1956 care sunt supuși, în opinia petentului, unui tratament discriminatoriu între persoane aflate în aceeași situație juridică în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

4.1.2. Petentul arată că potrivit art. 54 alin. 3 pentru personalul din instituțiile de apărare și siguranță națională stagiul complet de cotizare este de 30 de ani, atât pentru femei cât și pentru bărbați. Petentul formulează următoarea întrebare: de ce pentru cei care au fost pensionați până la 31 decembrie 2010 punctele pe care le-au realizat în decursul activității lor calculate pe această lege nr. 263/2010, punctajul realizat a fost împărțit la 20 de ani, când conform art. 54 alin. 3 stagiul complet de cotizare este de 30 de ani. Referitor la situația sa, petentul arată că el este născut în luna noiembrie 1966, iar punctele pe care le va realiza în decursul activității sale vor fi împărțite la 27 de ani și trei luni.

4.1.3. Petentul se întreabă de ce la alte persoane până la 31 decembrie 2010 stagiul de cotizare care a fost luat în calcul a fost de 20 de ani, iar la petent stagiul de cotizare este de 27 de ani și trei luni. Petentul pune problema de când anul de naștere este un indicator de referință pentru stabilirea stagiului de cotizare și a unui drept la pensie.

4.1.4. Petentul precizează că se poate observa că la același număr de puncte care se împarte la numărul de ani de cotizare în funcție de anul nașterii se constată că îi este diminuată pensia. Petentul se întreabă de ce se aplică la același număr de puncte realizat de către un pensionar până la 31 decembrie 2010 o unitate de măsură și pentru un alt pensionar după 01 ianuarie 2011 se aplică o altă unitate de măsură.

4.1.5. Petentul se întreabă decând anul nașterii al unei persoane este un indicator de referință în exercitarea unui drept prevăzut de Legea nr. 263/2010 care, în opinia petentului, pentru unele persoane a născut privilegii și pentru persoanele rămase în activitate aplică o sancțiune.

4.1.6. Petentul face referire la art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la alin. 2 al aceluiași art., la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la art. 16 din Constituția României.

4.1.7. Petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să întreprindă toate demersurile legale care se impun pentru atacarea anexei 6 din Legea nr. 263/2010 la Curtea Constituțională a României pentru declararea acesteia ca fiind neconstituțională.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Petentul sesizează o potențială faptă de discriminare instituită prin anexa 6 din Legea nr. 263/2010 având la bază anul nașterii (cei născuți începând cu luna februarie 1956) la calculul stagiului de cotizare.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmare analizării obiectului petiției, Colegiul director trebuie să

aprecieze în ce măsură acesta este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.3. În speță, în exercitarea competențelor sale Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.4. Colegiul director ia act de faptul că a fost invocată, din oficiu, excepția de necompetență materială a Consiliului față de aspectele sesizate.

5.5. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Corelativ obiectului petiției și raportat la discriminarea instituită, în opinia petentului, prin anexa 6 din Legea nr. 263/2010 având la bază anul nașterii (cei născuți începând cu luna februarie 1956) la calculul stagiului de cotizare, trebuie ținut cont de faptul că, în jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.6. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată de petent este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentului sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.7. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă obținerea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.8. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului,

dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.9. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Opinie separată exprimată de Haller István privind excepția de necompetență a CNCD:

5.10. Instanțele judecătorești au anulat **Hotărârea nr. 426/21.12.2010** a CNCD în care Colegiul director a admis excepția de necompetență materială a CNCD pe baza **Deciziei nr. 997/2008** a Curții Constituționale, arătând că CNCD „a refuzat să își exercite competențele legale (el fiind singurul organism cu astfel de atribuții, în materie de discriminare), respectiv să soluționeze cererea cu care fusese investit, făcând o eronată interpretare a deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale” (**Sentința nr. 32/30.01.2012** a Curții de Apel Ploiești, devenită irevocabilă prin **Decizia nr. 5060/18.04.2013** a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

5.11. Ulterior hotărârii instanței de judecată, CNCD a soluționat cauza prin **Hotărârea nr. 671/20.11.2013**, respingând excepția de necompetență a CNCD.

5.12. Astfel Colegiul director al CNCD a creat o situație care, conform CEDO (a se vedea în acest sens **Cauza Beian împotriva României**, hotărârea din 06.12.2007), reprezintă o discriminare, și anume a soluționat două cauze cu obiect identic în mod diferit, fără ca în această perioadă (data soluției de respingere a excepției și data soluției de admitere a excepției) să fi intervenit o modificare a normei juridice (prin lege sau prin interpretarea instanțelor de judecată).

5.13. Consider că o discriminare venită din partea instituției care are misiunea de a o combate creează o situație extrem de gravă, afectând statul de drept din România.

5.14. În concluzie, consider că petiția trebuia soluționată în mod identic cu petițiile care au format obiectul unor dosare similare, în care excepția a fost repinsă și discriminarea a fost constatată de către Colegiul director al CNCD. O altă soluție, adoptată la mai multe hotărâri ca urmare a **Decizia nr. 5060/18.04.2013** a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ar fi fost admiterea excepției de necompetență concomitent cu emiterea unui punct de vedere în interiorul hotărârii. În lipsa unei practici consecvente a Colegiului director nu pot admite opinia majoritară.

5.15. Dacă hotărârea va fi atacată în contencios administrativ, instanțele de judecată, pentru a păstra cazuistica creată de Înalta Curte de Casație și Justiție (obligație ce apare ca efect al **Cauzei Beian împotriva României**), vor anula cu siguranță hotărârea CNCD, însă persoanele în cauză pierd — în mod inutil — bani și timp, ceea ce s-ar putea întoarce împotriva CNCD prin impunerea unor daune morale și materiale față de această instituție, inclusiv față de membrii Colegiului director care au luat decizii contrare în cauze identice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 6 voturi pentru și 1 vot împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu;
2. o copie a hotărârii se va transmite petentului.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Haller István – membru

Jura Cristian – membru

Lazăr Maria – membru

Panfile Anamaria – membru

Stanciu Claudia Sorina – membru

Hotărâre redactată de: L.M., I.H. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.